

دانشگاه تفرش

دانشکده ریاضی

پایان نامه کارشناسی ارشد

قضیه ای از مجزایی با استفاده از آنتروپی توپولوژیک

استاد راهنما:

آقای دکتر علی پارسیان

استاد مشاور:

آقای دکتر احمد رضا ساده

دانشجو:

ناهید فلاح عادلخواه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تقدیم به:

پدر و مادر صبور و مهربانم

و نیز

برادران دوست داشتنی ام که همیشه مشوقم هستند و

دوستشان دارم .

تقدیر و تشکر

در بن این بحر بی پایان بسی — غرقه گشتند و خبر نیست از کسی
در چنین بحری که بحر اعظم است عا لمی ذره است و ذره عالم است

(عطار نیشابوری)

سپاس بی کران پروردگار یکتا را که هستی مان بخشید و به طریق علم و دانش رهنمودمان کرد و به همنشینی رهروان علم و دانش مفتخرمان نمود و خوشه چینی از علم و معرفت را روزیمان ساخت . اکنون در آستانه راهی نو به پاس نعمات بی حد پروردگار بر خود لازم می دانم سپاسگزار تمام عزیزانی باشم که در برابر سختی ها و ناملایمات روزگار یاریم نمودند .

مراتب سپاس صمیمانه خود را از استاد بزرگوام ، جناب آقای دکتر علی پارسیان دارم که با سعه صدر و صرف وقت و دقت فراوان نکات اصلاحی ارزشمندی برای پایان نامه ارائه نمودند . از خداوند تبارک و تعالی ، سلامتی و توفیقات روز افزون برای ایشان خواهانم .

همچنین از جناب آقای دکتر محمد اکبری که قبول زحمت نمودند و داوری خارجی و جناب آقای دکتر اسماعیل نظری مدیر محترم گروه ریاضی که داوری داخلی پایان نامه را متقبل شدند، تشکر و قدردانی می نمایم .

بر خود واجب می دانم که تشکری ویژه و خاص نمایم از دو بزرگواری که زبانم در بیان فضایلشان قاصر است، سرکار خانم ها دکتر مریم السادات حسینی و دکتر ملیحه دباغیان امیری .

صادقانه می گویم هر آنچه توانسته ام به سر منزل مقصود برسانم از دانش و یاری ایشان بوده است و با قلبی سرشار از عشق و محبت از پروردگاری که علم محض و نور مطلق است می خواهم که معدن و مخزن علم لدنی اش را بر قلب و زبانشان جاری نماید و هر چه خیر و رحمت و برکت است ، نثارشان کند .

ناهید فلاح عادل خواه

مهر ۱۳۸۹

چکیده

پوششی از مجموعه فشرده X با دو مجموعه باز غیر چگال، یک پوشش استاندارد نامیده می شود. در حاصلضرب دکارتی از یک شار (X, T) ، زوج های غیر قطری (x, x') به عنوان زوج های آنتروپی تعریف می شوند اگر هر پوشش استاندارد (U, V) از X بطوریکه $(x, x') \in \text{Int}(U^c) \times \text{Int}(V^c)$ آنتروپی مثبت داشته باشد.

مجموعه چنین زوج هایی به شرطیکه $h(X, T) > 0$ ، غیر تهی و $T \times T$ - پایا هستند و بستارشان متعلق به خود آنها یا به قطر می باشد. اگر هر پوشش استاندارد از شار (X, T) آنتروپی مثبت داشته باشد، گویند شار (X, T) آنتروپی مثبت یکنواخت دارد (یا اینکه اگر همه زوج های غیر قطری، زوج آنتروپی باشند).

از خواص زوج های آنتروپی برای نشان دادن مجزا بودن شار های مینیمال با آنتروپی صفر از شارهایی که آنتروپی مثبت یکنواخت دارند، استفاده می شود.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
فصل اول : مقدمات	
۱-۱	مقدماتی از جبر ۱.....
۲-۱	مقدماتی از آنالیز و توپولوژی.....
فصل دوم : دستگاه های دینامیکی توپولوژیک	
۱-۲	تعریف دستگاه دینامیکی.....
۲-۲	تراییبی.....
۳-۲	مشخصه های دیگری از تراییبی.....
۴-۲	کمینگی.....
۵-۲	آنتروپی توپولوژیک.....
۶-۲	تعاریف و مثال های دیگر.....
۷-۲	تزیج.....
۸-۲	دستگاه دینامیکی نمادین.....
فصل سوم : شار و مفهوم مجزا بودن آن	
۱-۳	تعاریف اولیه.....
۲-۳	انواع شار.....
۳-۳	تعریف دو شار مجزا.....
فصل چهارم : زوج آنتروپی و خواص آن	
۱-۴	زوج آنتروپی.....
۲-۴	خواص زوج آنتروپی.....
۳-۴	نتیجه گیری و پیشنهاد برای ادامه کار.....

پیشگفتار

زوج (X, T) که X یک فضای متری فشرده و T همسانریختی از X به X است را شار گویند. دو خاصیت مهم که درباره شارها مورد مطالعه قرار می گیرد، یکی آنژیروپی توپولوژیکی و دیگری مینیمالیتی است. یک شار مینیمال، شاری است که در آن X زیر مجموعه بسته و غیر تهی محض و پایا ندارد.

آنژیروپی توپولوژیکی بوسیله آدلر و همکارانش در سال ۱۹۶۵ در [۵] تعریف شد که در فصل دوم مورد مطالعه قرار می دهیم. و در فصل سوم به معرفی شارها می پردازیم که در سال ۱۹۶۷ فرستبرگ در [۸]، مجزا بودن آنها را تعریف کرد و ثابت نمود شارهای مینیمال از F - شارها مجزا هستند.

هدف پایان نامه فعلی این است که بهتر درک کنیم که چگونه آنژیروپی توپولوژیکی در الگوی کلی دینامیک توپولوژیکی ساخته می شود. اگرچه ما به این هدف از طریق مفهوم مجزا بودن دستگاه ها نزدیک می شویم.

در بخش اول فصل چهارم، نقطه $(x, x') \in X^2$ ، $x \neq x'$ را به عنوان زوج آنژیروپی برای همسانریخت T معرفی می کنیم بشرطیکه هر پوشش استاندارد (U, V) بطوریکه $(x, x') \in \text{Int}(U^c) \times \text{Int}(V^c)$ آنژیروپی مثبت داشته باشد.

زوج های آنژیروپی در هر شاری با آنژیروپی مثبت وجود دارند. چنین شارهایی یک پوشش استاندارد با آنژیروپی مثبت دارند. (قضیه ۴-۱-۱۲) و برای هر پوشش باز (U, V) با آنژیروپی مثبت، زوج آنژیروپی $(x, x') \in U^c \times V^c$ وجود دارد (قضیه ۴-۱-۱۳). بستار $E(X, T)$ ، مجموعه ای از زوج های آنژیروپی در $(X \times X, T \times T)$ است که $T \times T$ - پایا است و شامل زوج های آنژیروپی و نقاط قطری است (قضیه ۴-۲-۱).

فرض کنید ϕ یک نگاشت فاکتور از (X, T) بروی (Y, S) باشد. در اینصورت تصویر معکوس یک زوج آنژیروپی شامل یک زوج آنژیروپی است و تصویر زوج آنژیروپی (x, x') ، زوج آنژیروپی است اگر $\phi(x) \neq \phi(x')$ قضیه (۴-۲-۲) و اگر X' یک زیر مجموعه بسته و پایا از X باشد و (x, x') زوج آنژیروپی (X', T) باشد آنگاه (x, x') زوج آنژیروپی (X, T) نیز خواهد بود (قضیه ۴-۲-۳).

همه مطالب گفته شده در بالا در بخش های اول و دوم فصل چهارم به اثبات رسیده است.

و سرانجام در بخش پایانی فصل چهارم قضیه اصلی مان را بیان می کنیم که در آن با استفاده از قضیه (۴-۲-۲) مجزا بودن شارهای قطری از شارهای مینیمال با آنژیروپی صفر را ثابت می کنیم.

فصل اول

مقدمات

در این فصل به بیان تعاریف و قضایایی می پردازیم که در فصل های بعد مورد استفاده قرار می گیرد. و شامل بخش هایی از آنالیز جبر و توپولوژی می باشد.

۱ - ۱ - ۱ مقدماتی از جبر

تعریف ۱ - ۱ - ۱: مجموعه M را با عمل دوتایی $*$ نیم گروه نامند اگر M تحت این عمل بسته و شرکت پذیر باشد.

تعریف ۱ - ۱ - ۲: گروه $(G, *)$ را در نظر بگیرید. اگر G دارای یک توپولوژی باشد بطوریکه دو نگاشت

$$\begin{aligned} \mu : G \times G &\rightarrow G & \iota : G &\rightarrow G \\ (x, y) &\rightarrow x * y & x &\rightarrow x^{-1} \end{aligned}$$

با فرض اینکه روی $G \times G$ توپولوژی حاصلضرب وجود دارد، پیوسته باشند. $(G, *)$ را یک گروه توپولوژیک می نامند.

تعریف ۱ - ۱ - ۳: فرض کنید r رابطه ای در مجموعه A باشد. r را یک رابطه ترتیبی جزئی در A یا یک ترتیب جزئی در A گوئیم در صورتیکه r دارای خاصیت بازتابی، پاد تقارنی و تعدی باشد. اگر r یک ترتیب جزئی در A باشد، (A, r) را مجموعه مرتب جزئی A با ترتیب جزئی r می گویند.

تعریف ۱ - ۱ - ۴: فرض کنید (S, t) یک مجموعه مرتب جزئی باشد. رابطه t را در S کلی گویند هرگاه به ازای هر a و b از S ، atb یا bta .

تعریف ۱ - ۱ - ۵: فرض کنید (A, r) یک مجموعه مرتب جزئی باشد و $B \subseteq A$. مجموعه B را یک زنجیر در (A, r) نامند در صورتیکه رابطه القایی r به B ، کلی باشد.

تعریف ۱-۱-۶: فرض کنید (A, r) مجموعه مرتب جزئی باشد و $S \subseteq A$. عضو a از A را یک کران بالای S گویند هرگاه به ازای هر s از S ، $s r a$ ، عضو m از A را یک عضو ماکسیمال (A, r) نامند در صورتیکه به ازای هر x از A اگر $m r x$ آنگاه $m = x$.

گزاره ۱-۱-۷: (لم زرن) فرض کنید (A, r) یک مجموعه مرتب جزئی باشد. در اینصورت اگر هر زنجیر در (A, r) دارای یک کران بالا باشد آنگاه (A, r) حداقل یک عضو ماکسیمال دارد.
هرگاه r یک ترتیب جزئی در A باشد، آنگاه معمولاً به جای $a r b$ می نویسیم $a \leq b$.
برای مطالعه بیشتر در این زمینه [۳] و [۴] پیشنهاد می شوند.

حاصلضرب دکارتی $A_1 \times A_2$ دو مجموعه را در نظر می گیریم. هر عنصر $A_1 \times A_2$ جفتی است مانند (a_1, a_2) با $a_i \in A_i$ ، $i = 1, 2$. لذا جفت (a_1, a_2) تابع $f: \{1, 2\} \rightarrow A_1 \cup A_2$ با تعریف $f(1) = a_1$ و $f(2) = a_2$ را معین می کند. به عکس هر تابع $f: \{1, 2\} \rightarrow A_1 \cup A_2$ با خاصیت $f(1) \in A_1$ و $f(2) \in A_2$ عنصر $(a_1, a_2) = (f(1), f(2))$ از $A_1 \times A_2$ را معین می کند. لذا به آسانی می بینیم که تناظر یک به یک ای بین مجموعه تمام توابع از این نوع و مجموعه $A_1 \times A_2$ وجود دارد. این ما را به تعمیم مفهوم حاصلضرب دکارتی به صورت زیر هدایت می کند.

تعریف ۱-۱-۸: فرض کنیم $\{A_i : i \in I\}$ خانواده ای از مجموعه ها باشد که بوسیله مجموعه I اندیس گذاری شده اند. حاصلضرب (دکارتی) مجموعه های A_i مجموعه تمام توابع $f: I \rightarrow \bigcup_{i \in I} A_i$ است بطوریکه به ازای هر $i \in I$ ، $f(i) \in A_i$. این حاصلضرب با $\prod A_i$ نموده می شود.
حال فرض کنیم $\prod_{i \in I} A_i$ یک حاصلضرب دکارتی باشد. به ازای هر $k \in I$ نگاشت $\pi_k: \prod_{i \in I} A_i \rightarrow A_k$ را با $f \rightarrow f(k)$ تعریف می کنیم. یا با نماد دیگر، $\pi_k: \{a_i\} \rightarrow a_k$. تصویر حاصلضرب روی مولفه k ام نام دارد.

۱-۲ مقدماتی از آنالیز و توپولوژی

تعریف ۱-۲-۱: فرض کنید (X, d) یک فضای متریک باشد و $A \subseteq X$. قطر A را با $d(A)$ نشان می دهیم:

$$d(A) = \sup \{ d(a_1, a_2) : a_1, a_2 \in A \}$$

قضیه ۱-۲-۲: فرض کنید (X, d) یک فضای متریک باشد، $A \subseteq X$ و $p \in X$. آنگاه احکام زیر معادل اند:
(الف) p یک نقطه انباشتگی A است.

(ب) هر همسایگی p شامل تعدادی نامتناهی نقطه از A است.

(پ) دنباله ای مانند $\{x_n\}$ از نقاط A وجود دارد که همواره $x_n \neq p$ ولی $\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = p$.

قضیه ۱-۲-۳: در فضای متریک (X, d) , اگر X فشرده و $F \subseteq X$ بسته باشد آنگاه F فشرده است.
 تعریف ۱-۲-۴: می‌گوییم گردایه \mathcal{A} از زیر مجموعه‌های X دارای خاصیت اشتراک متناهی است در صورتیکه اشتراک هر زیر گردایه متناهی از آن غیر تهی باشد. به عبارت دیگر هرگاه $\{A_1, \dots, A_n\}$ یک زیر گردایه متناهی و دلخواه \mathcal{A} باشد آنگاه $\bigcap_{i=1}^n A_i \neq \emptyset$.

قضیه ۱-۲-۵: فرض کنیم X یک فضا باشد. در اینصورت گزاره‌های زیر دو به دو معادل اند:
 (۱) X فشرده است.

(۲) اگر $\{F_i\}_{i \in I}$ خانواده‌ای از مجموعه‌های بسته X باشد بطوریکه $\bigcap_{i \in I} F_i = \emptyset$ آنگاه I زیر مجموعه‌ای متناهی مانند J دارد که $\bigcap_{j \in J} F_j = \emptyset$.

(۳) اگر $\{F_i\}_{i \in I}$ خانواده‌ای از مجموعه‌های بسته X باشد که دارای خاصیت اشتراک متناهی است, آنگاه $\bigcap_{i \in I} F_i \neq \emptyset$.

قضیه ۱-۲-۶: اگر فضای متریک X فشرده باشد, آنگاه هر زیر مجموعه نامتناهی E از X دارای یک نقطه انباشتگی در X است.

قضیه ۱-۲-۷: (بیر^۱) فرض کنید X فضای متریک فشرده باشد. چنانچه $\{U_n\}_{n \in \mathbb{Z}}$ خانواده شمارا از مجموعه‌های باز و چگال باشد در اینصورت $\bigcap_{n \in \mathbb{Z}} U_n$ در X چگال است.

قضیه ۱-۲-۸: (فشردگی دنباله‌ای) فضای متریک X فشرده است اگر و تنها اگر هر دنباله $\{x_n\}_{n \in \mathbb{Z}}$ دارای نقطه همگرایی در X باشد.

قضیه ۱-۲-۹: هر فضای متریک, یک فضای هاوسدرف است.

در دو تعریف و قضیه زیر, فرض این خواهد بود که (X, τ) و (Y, ν) دو فضای توپولوژیک دلخواه اند.

تعریف ۱-۲-۱۰: فرض کنیم $f: X \rightarrow Y$ و $x \in X$. در اینصورت f را در x پیوسته گوییم هرگاه به ازای هر مجموعه باز شامل $f(x)$ مانند V , مجموعه بازی مانند U شامل x وجود داشته باشد بطوریکه $f(U) \subseteq V$.

تعریف ۱-۲-۱۱: فرض کنیم $f: X \rightarrow Y$ و $A \subseteq X$. در اینصورت f را بر A پیوسته گوییم هرگاه در هر x از A پیوسته باشد. بالاخص در حالت $A = X$ بطور خلاصه خواهیم گفت f پیوسته است.

^۱ Bair

قضیه ۱-۲-۱۲ : فرض کنیم $f: X \rightarrow Y$. در اینصورت f (بر X) پیوسته است اگر و تنها اگر به ازای هر مجموعه باز Y مانند V , زیر مجموعه $f^{-1}(V)$ یک زیر مجموعه باز X باشد .

تبصره : قضیه فوق را می توان بصورت زیر نیز بیان کرد :

فرض کنیم (X, τ) و (Y, υ) دو فضای توپولوژیک باشند . تابع $f: X \rightarrow Y$ پیوسته است اگر و تنها اگر به ازای هر عضو توپولوژی U مانند V , مجموعه $f^{-1}(V)$ عضو توپولوژی τ باشد .

قضیه ۱-۲-۱۳ : فرض کنیم X و Y دو فضای دلخواه باشند و $f: X \rightarrow Y$ یک تابع باشد در اینصورت گزاره های زیر دو به دو معادل اند :

(۱) f پیوسته است .

(۲) به ازای هر زیر مجموعه X مانند A , $f(\bar{A}) \subseteq \overline{f(A)}$.

تعریف ۱-۲-۱۴ : فرض کنیم (X, τ) یک فضای توپولوژیک باشد و $Y \subseteq X$. در اینصورت گردایه $\{U \cap Y : U \in \tau\}$ یک توپولوژی در Y است . این توپولوژی را توپولوژی القایی τ به Y یا توپولوژی زیر فضایی در Y می نامند و Y را زیر فضای X می خوانند .

دنباله های زیر جمعی

قضیه ۱-۲-۱۵ : فرض کنید $\{a_n\}_{n \in \mathbb{N}}$ یک دنباله از اعداد حقیقی باشد بطوریکه به ازای هر m و n متعلق به \mathbb{N} , $a_{n+m} \leq a_n + a_m$ (یعنی دنباله زیر جمعی باشد) . در اینصورت $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n/n = a$ که $a = \inf \{a_n/n : n \geq 1\}$.

اثبات : با توجه به زیر جمعی بودن دنباله $\{a_n\}_{n \in \mathbb{N}}$ داریم : $a_n \leq a_1 + a_{n-1} \leq \dots \leq na_1$ و در نتیجه $a \leq a_1$ با همین استدلال , به ازای هر $m \in \mathbb{N}$ خواهیم داشت $a_{km} \leq ka_m$. حال ϵ بزرگتر از صفر را در نظر گرفته , $m > 0$ را چنان اختیار می کنیم که $a_m < m(a + \epsilon)$. هر $n \geq m$ را می توان بصورت $n = km + r$, $0 \leq r \leq m - 1$ نمایش داد . بنابراین

و خواهیم داشت

$$\limsup_{n \rightarrow \infty} a_n/n < \limsup_{k \rightarrow \infty} \frac{ka_m + \sup_{1 \leq r \leq m} a_r}{km} = \frac{a_m}{m} \leq a + \epsilon .$$

□

به این ترتیب $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n/n = a$.

فصل دوم

دستگاه های دینامیکی توپولوژیک

در این فصل به معرفی دستگاه های دینامیکی توپولوژیک می پردازیم . و برخی از خواص توپولوژیک آن نظیر تراپایی ، کمینگی و تزویج را ارائه می دهیم . و در بخش چهارم با مفهوم آنتروپی توپولوژیک آشنا می شویم و در بخش آخر ، دستگاه های دینامیکی نمادین که بخش مهمی از دستگاه های دینامیکی را تشکیل می دهند ، را مطرح می کنیم .

۲ - ۱ تعریف دستگاه دینامیکی^۱

تعریف ۲-۱-۱ : فرض کنید $(G, *)$ یک گروه یا نیم گروه و X یک مجموعه باشد . می گوییم $(G, *)$ روی X عمل می کند هرگاه تابع $\phi : G * X \rightarrow X$ به گونه ای موجود باشد که

$$\phi(g, x) = \phi_g(x)$$

(۱) تابع ϕ_g که به صورت زیر تعریف می شود

$$\forall g \in G \quad x \xrightarrow{\phi_g} \phi(g, x)$$

یک تبدیل از X باشد . (یعنی $\phi_g : X \rightarrow X$)

(۲) برای هر $g, h \in G$ و هر $x \in X$ داشته باشیم

$$\phi(g, \phi(h, x)) = \phi(g * h, x)$$

در این صورت $(G, *)$ را گروه یا نیم گروه عمل کننده روی X می نامند .

تعریف ۲-۱-۲ : فرض کنید G گروه یا نیم گروه عمل کننده روی مجموعه X باشد ، در اینصورت زوج $(X, \{\phi_g\}_{g \in G})$ را دستگاه دینامیکی گویند .

^۱ dynamical system

در تعریف فوق اگر G گروه یا نیم گروه توپولوژیک عمل کننده روی فضای توپولوژیک X باشد، آنگاه زوج $(X, \{\Phi_g\}_{g \in G})$ را دستگاه دینامیکی توپولوژیک می نامند.

آنچه در این پایان نامه مورد مطالعه قرار می دهیم، عمل گروه \mathbb{Z} روی فضای متریک فشرده X و یا به عبارت دیگر تبدیل $T: X \rightarrow X$ و ترکیب های آن، T^n ($n \in \mathbb{Z}$) می باشد.

در اینصورت واضح است که $\Phi: \mathbb{Z} \times X \rightarrow X$ و برای هر $n \in \mathbb{Z}$ ، $\Phi_n = T^n = T \circ T \circ \dots \circ T$ (n مرتبه) .

$$\Phi(n, x) = T^n(x)$$

بنابراین بصورت خلاصه زوج (X, T) را دستگاه دینامیکی توپولوژیک^۲ می نامیم که فضای متریک فشرده و T نگاشتی پیوسته یا همسانریخت است.

۲-۲-۲ تراییی^۳

در این بخش به معرفی برخی ویژگی های اساسی نگاشت پیوسته یا همسانریخت $T: X \rightarrow X$ روی فضای متریک فشرده X می پردازیم.

تعریف ۲-۲-۱: فرض کنید X فضای متریک فشرده و $T: X \rightarrow X$ نگاشتی پیوسته باشد. زیر مجموعه Z از X تحت نگاشت T پایا نامیده می شود هرگاه $T(Z) \subseteq Z$.

لم ۲-۲-۲: فرض کنید زیر مجموعه Z از X تحت نگاشت T پایا باشد. در اینصورت \bar{Z} نیز پایاست زیرا

$$T(\bar{Z}) \subseteq \overline{T(Z)} \subseteq \bar{Z} \Rightarrow T(\bar{Z}) \subseteq \bar{Z}$$

تعریف ۲-۲-۳: برای $x \in X$ به مجموعه

$$\{T^n x : n \in \mathbb{Z}\} = \{\dots, T^{-2}x, T^{-1}x, x, Tx, T^2x, \dots\}$$

^۲ Topological dynamical system

^۳ Transitivity

مدار^۴ x تحت T نامیده و با $O(x)$ نشان می دهیم .

تعریف ۲-۲-۴ : همسانریختی $T: X \rightarrow X$ از فضای متری فشرده X (یا دستگاه (X, T)) را تراپای^۵ نامیم , اگر نقطه ای مانند $x \in X$ چنان موجود باشد که مدار آن در X چگال باشد $(\bar{o}(x) = X)$. نقطه x را نقطه تراپایی یا تراگذری می نامیم .

تعریف ۲-۲-۵ : نگاشت پیوسته $T: X \rightarrow X$ از فضای متری فشرده X را تراپای پیشرو^۶ می نامیم اگر نقطه ای مانند $x \in X$ موجود باشد که مدار آن $\{x, Tx, T^2x, \dots\} = \{T^n x : n \in \mathbb{Z}^+ \cup \{0\}\}$ در X چگال باشد . چنین نقطه ای را نقطه تراپایی پیشرو می نامیم .

مثال ۲-۲-۶ : فرض کنید $X = \{-1, 1\}$ و $T(x) = -x$ در اینصورت هر $x \in X$ یک نقطه تراپایی است . زیرا

$$O(1) = \{T^n(1) : n \in \mathbb{Z}\} = \{\dots, T^{-2}(1), T^{-1}(1), 1, T(1), T^2(1), \dots\} = \{-1, 1\}$$

مثال ۲-۲-۷ : فرض کنید $X = \{(-1, -1), (-1, 1), (1, -1), (1, 1)\}$ و $T(x, y) = (-y, x)$ در اینصورت هر $(x, y) \in X$ یک نقطه تراپایی است . زیرا

$$O(1, 1) = \{T^n(1, 1) : n \in \mathbb{Z}\} = \{(-1, -1), (-1, 1), (1, -1), (1, 1)\} = X$$

مثال ۲-۲-۸ : فرض کنید $X = \mathbb{R}/\mathbb{Z}$. نگاشت پیوسته $T: X \rightarrow X$ را با ضابطه $T(x) = 2x \pmod{1}$ تعریف می کنیم . یعنی

$$T(x) = \begin{cases} 2x & 0 \leq x < \frac{1}{2} \\ 2x-1 & \frac{1}{2} \leq x < 1 \end{cases}$$

حال نشان می دهیم که نگاشت فوق تراپای پیشرو است . ابتدا دنباله $\dots 2221111 \dots 222111121 2221111221 22211112221 \dots$ متشکل از کلیه بلوک های یک تایی ۱ و ۲، دوتایی ۱۱، ۱۲، ۲۱، ۲۲، سه تایی ۱۱۱، ۱۱۲، ... را در نظر می گیریم و جمله n ام آن را

^۴ Orbit

^۵ Transitive

^۶ Forward transitive

با x_n نشان می دهیم که $x_n \in \{1, 2\}$. حال نقطه $x \in [0, 1)$ را با بسط $x = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{x_n^{-1}}{r^{n+1}}$ در نظر گرفته ادعا می کنیم که x یک نقطه ترایی می باشد. واضح است که

$$\begin{aligned} Tx &= r \left(\sum_{n=0}^{\infty} \frac{x_n^{-1}}{r^{n+1}} \right) \pmod{1} \\ &= \left(x \cdot r - 1 + \sum_{n=0}^{\infty} \frac{x_{n+1}^{-1}}{r^{n+1}} \right) \pmod{1} \\ &= \sum_{n=0}^{\infty} \frac{x_{n+1}^{-1}}{r^{n+1}} \end{aligned}$$

بطور مشابه $T^k x = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{x_{n+k}^{-1}}{r^{n+1}}$

برای آنکه نشان دهیم مجموعه $\{T^n x : n \geq 0\}$ در $[0, 1)$ چگال است، کفایت نشان دهیم که برای هر $l \in \mathbb{N}$ و هر بازه به فرم $[\frac{p}{r^l}, \frac{p+1}{r^l}]$ که $0 \leq p \leq r^l - 1$ می توان $N \geq 0$ را چنان یافت که $T^N x \in [\frac{p}{r^l}, \frac{p+1}{r^l}]$ برای این منظور، ابتدا p را با نمایش دودویی $i_0 \dots i_{l-1}$ آن در نظر می گیریم که $i_0 \dots i_{l-1} \in \{0, 1\}$. حال عدد طبیعی N را چنان می یابیم که $T^N x \in [\frac{p}{r^l}, \frac{p+1}{r^l}]$ یعنی $x_N = i_0 + 1, x_{N+1} = i_1 + 1, \dots, x_{N+l-1} = i_{l-1} + 1$ زیرا

$$\frac{p}{r^l} = \frac{i_{l-1} \times r^0 + i_{l-2} \times r^1 + \dots + i_1 \times r^{l-2} + i_0 \times r^{l-1}}{r^l} = \sum_{n=0}^{l-1} \frac{i_n}{r^{n+1}} = \sum_{n=0}^{l-1} \frac{x_{n+N}^{-1}}{r^{n+1}}$$

۹

$$T^N x = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{x_{n+N}^{-1}}{r^{n+1}} > \sum_{n=0}^{l-1} \frac{x_{n+N}^{-1}}{r^{n+1}} = \frac{p}{r^l}$$

مثال ۲-۲-۹: فضای $X = \mathbb{R}/\mathbb{Z}$ و ثابت $\alpha \in [0, 1)$ را در نظر بگیرید. همسانریخت $T: X \rightarrow X$ را با ضابطه $T(x) = x + \alpha \pmod{1}$ تعریف می کنیم. در مورد ترایی نداشت مذکور دو حالت مختلف، بسته به اینکه α گویا یا گنگ باشد اتفاق می افتد.

اثبات: ابتدا فرض می کنیم که α گویا نیست. در این حالت می توان نشان داد $T: X \rightarrow X$ ترایا می باشد و $x = 0$ نقطه ترایی آن است. برای این منظور باید نشان دهیم $\{T^n \cdot\}_{n \in \mathbb{Z}}$ چگال است. با توجه به اینکه این مجموعه نامتناهی و \mathbb{R}/\mathbb{Z} فشرده است، می توانیم $x \in \mathbb{R}/\mathbb{Z}$ و زیر دنباله $T^{n_i} \cdot$ را چنان بیابیم که $T^{n_i} \cdot = n_i \alpha \pmod{1} \rightarrow x$.

به ازای هر $\epsilon > 0$ به دلخواه کوچک $n_i > n_j$ را طوری در نظر می گیریم که $|T^{n_i} \cdot - x| < \frac{\epsilon}{r}$ و $|T^{n_j} \cdot - x| < \frac{\epsilon}{r}$. بنابراین $|T^{n_i} \cdot - T^{n_j} \cdot| = |T^{n_i - n_j} \cdot| < \epsilon$. به علاوه، $T^{n_i} \cdot \neq T^{n_j} \cdot$ چرا که در غیر

اینصورت متناقص با غیر گویا بودن α خواهد بود. پس نقاط $T^{(n_i - n_j)k}$, $k \in \mathbb{Z}$ هر بازه بطول ϵ را قطع می کنند. می توان ϵ را به اندازه کافی کوچک اختیار کرد و به این ترتیب T ترایاست.

حال فرض کنید $\alpha = \frac{p}{q}$ بطوریکه $q \neq 0$ و $p, q \in \mathbb{Z}$ نسبت بهم اول اند. به ازای هر نقطه مانند $x \in X$ مدار $\{T^n x\}_{n \in \mathbb{Z}}$ یک مجموعه متناهی بصورت $\{x, x + \frac{p}{q} \pmod{1}, \dots, x + \frac{p(q-1)}{q} \pmod{1}\}$ می باشد. در نتیجه نگاشت T نمی تواند ترایا باشد. \square

۲ - ۳ مشخصه های دیگری از ترایایی

قضیه زیر شرایط هم ارزی را برای ترایایی یک همسانریختی روی یک فضای متری فشرده بیان می کند.

قضیه ۲ - ۳ - ۱ : گزاره های زیر هم ارزند.

- (۱) نگاشت $T: X \rightarrow X$ ترایاست.
- (۲) اگر U یک مجموعه باز و T^{-1}, T پایا ($TU = U$) باشد، آنگاه U در X چگال است و یا $U = \emptyset$.
- (۳) اگر U و V دو زیر مجموعه باز و ناتهی از X باشند آنگاه برای بعضی مقادیر $n \in \mathbb{Z}$ خواهیم داشت $T^n U \cap V \neq \emptyset$
- (۴) مجموعه نقاط ترایایی $\{x \in X : \overline{\{T^n x\}}_{(n \in \mathbb{Z})} = X\}$ را می توان بصورت اشتراک شمارا از مجموعه های باز و چگال در X نشان داد. اصطلاحا Y را یک مجموعه چگال G_δ می نامند.

اثبات: (۲) \Rightarrow (۱) فرض کنید x دارای مدار چگال در X باشد. همچنین فرض کنید $TU = U \neq \emptyset$. چون U باز است، عدد صحیح n چنان موجود است که $T^n x \in U$ یا $x \in T^{-n}U$. بعلاوه به ازای هر $m \in \mathbb{Z}$ خواهیم داشت $T^m(x) \in T^{m-n}(U) = U$ و چون x دارای یک مدار چگال است (یعنی $\overline{\{T^m x\}}_{(m \in \mathbb{Z})} = X$) نتیجه می گیریم که U نیز چگال است.

(۳) \Rightarrow (۲) فرض کنید U و V مجموعه های باز و غیر تهی باشند. طبق (۲) مجموعه T^{-1}, T پایای $\bigcup_{n \in \mathbb{Z}} T^n U$ در X چگال است. بنابراین $(\bigcup_{n \in \mathbb{Z}} T^n U) \cap V \neq \emptyset$ و در نتیجه وجود دارد $N \in \mathbb{Z}$ بطوریکه $T^N U \cap V \neq \emptyset$.

(۴) \Rightarrow (۳) مجموعه چگال $\{x_n : n \in \mathbb{Z}\}$ ونیز گوی هایی با شعاع $\frac{1}{k}$ ، $k > 1$ را که بصورت $B(x_n, \frac{1}{k})$ نمایش داده می شوند را در نظر بگیرید. تساوی زیر حکم را نتیجه می دهد:

$$\{x \in X : \overline{\{T^m x\}}_{(m \in \mathbb{Z})} = X\} = \bigcap_{n=1}^{\infty} \bigcap_{k=1}^{\infty} \bigcup_{m=-\infty}^{\infty} T^m B(x_n, \frac{1}{k})$$

(یعنی اگر $\overline{\{T^m x\}}_{(m \in \mathbb{Z})} = X$ آنگاه $(\forall n \geq 1, \forall k \geq 1 \exists m \in \mathbb{Z} : T^m x \in B(x_n, \frac{1}{k}))$)

□ (۱) \Rightarrow (۴) اثبات این قسمت از مطالب بالا نتیجه می شود .

۲ - ۴ کمینگی^۷

تعریف ۲ - ۴ - ۱ : دستگاه (X, T) کمینه^۸ است اگر هر $x \in X$ دارای مدار چگال در X باشد .

قضیه ۲ - ۴ - ۲ : هر دستگاه کمینه لزوما تراياست .

□ اثبات : از تعاریف دستگاه های ترايا و کمینه واضح است .

مثال ۲ - ۴ - ۳ : اگر α غیر گویا باشد آنگاه $T(x) = x + \alpha \pmod{1}$ کمینه است .

اثبات : کافی است نشان دهیم که برای هر $x \in \mathbb{R}/\mathbb{Z}$ و هر همسایگی مانند $(y - \epsilon, y + \epsilon)$, $(y \in \mathbb{R}/\mathbb{Z}, \epsilon > 0)$,

عدد طبیعی n چنان یافت می شود که $T^n(x) \in (y - \epsilon, y + \epsilon)$.

می دانیم که T تراياست , یعنی دارای حداقل یک نقطه ترايایی مانند x می باشد . نقطه $y \in \mathbb{R}/\mathbb{Z}$ را انتخاب و آن را ثابت در نظر می گیریم . با توجه به ترايایی x , زیر دنباله ای مانند n_i چنان موجود است که
 $T^{n_i}x \rightarrow y - x + x \pmod{1}$. پس

$$\begin{aligned} T^{n_i}x &= n_i\alpha + x \pmod{1} \\ &= n_i\alpha + x. + (x - x.) \pmod{1} \\ &= T^{n_i}(x.) + (x - x.) \pmod{1} \\ &\rightarrow y + (x. - x) + (x - x.) = y \pmod{1} \end{aligned}$$

قضیه زیر چند گزاره هم ارز با تعریف کمینه بیان می کند .

^۷ Minimality

^۸ Minimal

قضیه ۲ - ۴ - ۴ : فرض کنید $T: X \rightarrow X$ یک همسانریختی روی فضای متریک فشرده X باشد. گزاره های زیر معادل یکدیگرند

(۱) T کمینه است.

(۲) اگر E یک مجموعه بسته و $T(E) = E$ باشد، آنگاه $E = \emptyset$ یا $E = X$.

(۳) اگر $U \neq \emptyset$ یک مجموعه باز باشد در اینصورت $X = \bigcup_{n \in \mathbb{Z}} T^n U$.

اثبات: (۲) \Rightarrow (۱) فرض کنید E بسته و $T(E) = E \neq \emptyset$ و فرض کنید $x \in E$. با توجه به فرض (۱) نتیجه می شود که

$$X = \overline{\{T^n x\}_{n \in \mathbb{Z}}} \subset E \subset X$$

(۳) \Rightarrow (۲) اگر U یک مجموعه غیر تهی باز باشد آنگاه $E = X - (\bigcup_{n \in \mathbb{Z}} T^n U)$ بسته و پایاست. چون $E \neq X$ پس خواهیم داشت $E = \emptyset$ ، بنابراین $X = \bigcup_{n \in \mathbb{Z}} T^n U$.

(۱) \Rightarrow (۳) نقطه $x \in X$ و زیر مجموعه غیر تهی باز U از X را در نظر بگیرید. چون به ازای بعضی مقادیر $n \in \mathbb{Z}$ داریم $x \in T^n U$ (طبق فرض (۳)). در نتیجه $T^{-n}x \in U$. این نشان می دهد که $\{T^n x\}_{n \in \mathbb{Z}}$ در X چگال است.

قضیه بعد این نکته جالب را بیان می کند که هر همسانریختی شامل یک همسانریختی کمینه است. یا به عبارت دیگر هر دستگاه T یک زیر دستگاه کمینه دارد. \square

قضیه ۲ - ۴ - ۵ : اگر $T: X \rightarrow X$ یک همسانریختی روی فضای متریک فشرده X باشد آنگاه یک مجموعه بسته غیر تهی $Y \subset X$ موجود است که $TY = Y$ و $T: Y \rightarrow Y$ کمینه است.

اثبات: این قضیه با کاربردی از لم زرن به اثبات می رسد.

فرض کنید $\{Z \text{ زیر مجموعه ای بسته و غیر تهی است} : TZ = Z\}$ $\mathcal{E} = \{Z \subseteq X : TZ = Z\}$ خانواده تمام زیر مجموعه های T^{-1}, T - پایا، بسته و غیر تهی X باشد. این خانواده غیر تهی است زیرا شامل X می باشد. روی \mathcal{E} رابطه ترتیب جزئی را بصورت زیر تعریف می کنیم

$$Z_1 \preceq Z_2 \Leftrightarrow Z_1 \subseteq Z_2$$

رابطه فوق یک ترتیب جزئی روی \mathcal{E} می باشد. فرض کنیم $\{Z_\alpha : \alpha \in I\}$ زنجیری از عناصر \mathcal{E} باشد در اینصورت

$$Z = \bigcap_{\alpha} Z_\alpha \text{ یک زیر مجموعه بسته و پایا از عناصر } X \text{ می باشد. } (TZ = Z)$$

(زیرا $T(\bigcap_{\alpha} Z_\alpha) = \bigcap_{\alpha} TZ_\alpha = \bigcap_{\alpha} Z_\alpha = Z$) لذا عنصری از \mathcal{E} می باشد. واضح است که $Z = \bigcap_{\alpha} Z_\alpha$

یک کران پایین برای زنجیر $\{Z_\alpha : \alpha \in I\}$ می باشد. که با توجه به فشردگی X غیر تهی است پس بنا به لم زرن یک عنصر کمینه مانند $Y \subset X$ وجود دارد.

(یعنی اگر $Y \in \mathcal{E}, Y' \in \mathcal{E}$ و $Y' \leq Y$ آنگاه $Y = Y'$) با توجه به بند (۲) از قضیه (۲ - ۴ - ۴) نتیجه می گیریم که $T: Y \rightarrow Y$ کمینه است. □

۲ - ۵ آنروپی توپولوژیک^۹

آنروپی کمیتی است که در نظریه احتمال، دشواری حدس و در دستگاه های دینامیکی، پیچیدگی دستگاه را اندازه گیری می کند.

آنروپی احتمال در نظریه دستگاه های دینامیکی اولین بار توسط شانون پایه گذاری شد و در سال ۱۹۵۸ توسط کولموگروف پیشرفت های زیادی نمود وی با استفاده از کارهای شانون نشان داد که چگونه می توان با استفاده از آنروپی، غیر مزدوج بودن دو دستگاه را مشخص کرد و کارهای او الهام بخش تحقیقات جدیدی در این زمینه بود.

مفهوم آنروپی توپولوژیک برای توابع پیوسته از یک فضا به خودش در سال ۱۹۶۵ توسط آدلر، کانیم و اندرو در [۵] ارائه شد و امروزه نیز مطالعه در این زمینه همچنان ادامه دارد.

شاخصه مشترک اصلی بین آنروپی شناخته شده در فیزیک و آنچه که شانون ارائه داد و آنروپی توپولوژیک، آن است که همه آنها عددی هستند که پیچیدگی دستگاه یا آنچه که فیزیکدانها علاقه مندند یعنی بی نظمی دستگاه را ارائه می دهند.

در پایان نامه حاضر آنروپی روی فضای توپولوژیک مورد بررسی قرار می گیرد.

در این بخش به معرفی آنروپی توپولوژیک به عنوان یک کمیت عددی می پردازیم که پارامتر مهمی در بررسی دینامیک توابع است. این کمیت، تحت رابطه تزویج توابع، پایا بوده و نقشی اساسی در رده بندی توابع پیوسته ایفا می کند.

تعریف ۲ - ۵ - ۱: فرض کنید $\alpha = \{A_i\}_{i \in I}$ پوشش بازی برای فضای متری فشرده X باشد. در اینصورت قطر یک پوشش باز بصورت زیر تعریف می شود

$$\text{diam}(\alpha) = \sup\{\text{diam}(A_i) : A_i \in \alpha\}$$

مثال ۲ - ۵ - ۲: فرض کنید $X = \mathbb{R}/\mathbb{Z}$ و $\alpha = \left\{ \left[0, \frac{1}{4}\right), \left(\frac{1}{4}, \frac{3}{4}\right), \left(\frac{3}{4}, 1\right), \left(\frac{1}{4}, \frac{3}{4}\right) \right\}$ پوشش بازی برای X باشد. در اینصورت داریم

^۹ Topological entropy